

Lektsioonid: Hs 36:24–28; Ap 2:1–13

Pihikõne: Ps 51:13

Jutlus: Jh 14:23–29

Laulud: 126 (1–5); 128 (1–2, 3); 136 (1–4); 134 (1–5)

Jeesus vastas talle: „Kui keegi armastab mind, küll ta peab minu sõna, ja minu Isa armastab teda ja me tuleme ja teeme eluaseme tema juurde. Kes mind ei armasta, ei pea mu sõnu. Ja sõna, mida te kuulete, ei ole minu, vaid Isa sõna, kes minu on saatnud. Seda ma olen teile rääkinud teie juures viibides. Aga Lohutaja, Püha Vaim, kelle Isa saadab minu nimel, tema õpetab teile kõik ja tuletab teile meelde kõik, mida mina teile olen öelnud. Rahu ma jätan teile, oma rahu ma annan teile. Mina ei anna teile nõnda, nagu maailm annab. Teie süda ärgu ehmugu ega mingi araks! Te kuulsite, et ma ütlesin teile: „Ma lähen ära ja tulen tagasi teie juurde. Kui te mind armastate, küll te siis rõõmustate, et ma lähen Isa juurde, sest Isa on suurem kui mina.” Ja nüüd ma olen teile seda öelnud, enne kui see sünnib, et te usuksite, kui see sünnib.

Jeesus kõneleb siin armastusest tema vastu. Kes küll suudaks armastada Jeesust?

Samas, kui inimesed armastavad raamatu, filmide ja teleseriaalide väljamõeldud tegelasi, miks ei saaks siis armastada Jeesust, kes pole ju mingi väljamõeldud tegelane, vaid reaalselt elanud jumalinimene?

Mina olen küll oma kirikus teenimise jooksul näinud inimesi, kes Jeesust armastavad.

Toon selle väite põhjenduseks ühe salmi apostel Pauluse „Armastuse ülemlaulust“ 1Kr 13:7: „Ta [Armastus] lepib kõigega, ta usub kõike, ta loodab kõike, ta talub kõike.“ Olen kirikus näinud inimesi, kes lepivad kõigega, mida elu neile ette toob, sest nad teavad, et see tuleb Jumalalt. Nad usuvad kõike, mida nad loevad Pühakirjast, sest see on Jumala sõna. Nad loodavad alati, sest Jumala heldus ei lõpe. Nad taluvad raskusi, sest teavad, et enne neid on raskustes olnud ka Jeesus.

Kas need inimesed on siis justkui eriliselt vagad, nagu pühakud? Võib-olla, aga seda teab viimselt Jumal, mitte inimene. Sest väljapoole ei pruugigi nad paista nagu pühakud. Võib-olla ei käigi nad igal pühapäeval kirikus, ütlevad vahel ligimesele halvasti. Nende peres pole kõik asjad võib-olla päris korras. Võib-olla on neil mingeid halbu harjumusi. Aga nad on oma eksimuste pärast alati kurvad ja kahetsevad neid.

Mõelgem nt apostel Peetrusele, kes arvas endast rohkem kui ta väärt oli, lubades Jeesust oma elu hinnaga kaitsta. Teame, kuidas ta reetis oma Õnnistegija kolm korda järjest, ilma seda isegi endale tol hetkel teadvustamata. Ent teame ka seda, kuidas Peetrus oma tegu kahetses ja selle pärast kibedasti nutma puhkes.

Ülestõusnud Jeesus küsis Peetruselt kolm korda järjest Jh 21: kas sa armastad mind? Kui Jeesus poleks Peetruses näinud armastust, siis poleks ta temalt seda üldse küsima hakanud. Kuid Jeesus nägi seda. Ja tahtis, et Peetrus seda oma sõnadega väljendaks. Sest sõnadega tunnistada, et kedagi armastatakse, pole naljaasi. Seda teab igaüks, kes kunagi kellelegi on armastust avaldanud.

Niisiis on Jeesust võimalik armastada, sest Ta on nende juures, kelles ta näeb usku ja kahetsust. Ning siis muudab selle usu ja kahetsuse armastuseks.

Mis aga juhtub inimesega, kes Jeesust armastab? Jeesus vastab ise: ta peab Jeesuse sõna. Seda mõtet väljendab selgemini 1Jh 5:3, kus apostel ütleb: „See ongi Jumala armastamine, et me peame tema käske, ja tema käsud ei ole rasked.“

Inimene, kes armastab Jeesust, on võimeline Jumala sõna järele elama ja see elu pole tema jaoks suur pingutus ega lihasuretamine, vaid midagi loomulikku – nagu armastus seda ikka on. Ja meie kirjakohas on öeldud, et sellise inimese juurde tulevad nii Isa kui ka Poeg ja teevad oma eluaseme tema juurde. Toome mõned näited, kuidas see on juhtunud Piiblis.

Peetrusele ütleb Jeesus Mt 16:18: „Sina oled Peetrus ja sellele kaljule ma ehitan oma koguduse, ja põrgu väravad ei saa sellest võitu.“ Mk 12:28–34 mõistab kirjatundja, mis on Jeesuse kaksikkäsk – armasta Jumalat üle kõige ja ligimest nagu iseennast – ja Jeesus ütleb talle, et too pole kaugel

Jumala riigist. Lk 19:1–10 lubab liigkasuvõtja ehk tõlner Sakkeus kohtumisel Jeesusega loobuda oma patusest elust ja maksta neljakordselt tagasi neile, kellelt ta oli midagi välja pressinud. Jh 8:11 ütleb Jeesus abielu rikkunud naisele: „Ega minagi mõista sind surma. Mine, ja nüüdsest peale ära enam tee pattu!”

Need olid tavalised, patused inimesed, kes uskusid Jeesusesse, kahetsesid oma südames, hakkasid Jeesust armastama, hakkasid pidama Tema sõna ja Jumal tegi nende juurde oma eluaseme.

Selliseid inimesi on olnud alati ja neid on ka meie kaasteeliste hulgas.

Võib-olla mõtleb nüüd keegi: ka mina tahan selline inimene olla, tahan hakata Jeesust armastama!

Siiski, inimene, kes tahab Jeesust armastama hakata, peab Tema juurde esmalt tulema. Ei piisa sellest, et hoida end Jeesusest turvalises kauguses. Ei piisa teadmistest, et Jeesus on olemas. Jeesuse juurde tuleb minna. Sest Jeesus ütleb Jh 6:37: „...kes minu juurde tuleb, seda ma ei aja välja.“

Jumala juurde tulles ei jää inimene üksi, ehkki ta võib seda algul karta ja sellepärast Jeesuse juurde tulles kõhelda. Kuid Jumal teab seda inimese hirmu hästi ja on seepärast andnud Jeesuse armastajatele abimehe, Lohutaja Püha Vaimu. Jeesus ütleb meie kirjakohas: „Aga Lohutaja, Püha Vaim, kelle Isa saadab minu nimel, tema õpetab teile kõik ja tuletab teile meelde kõik, mida mina teile olen öelnud.“

Täna nelipühil täname me Jumalat selle eest, et Ta on meie nõrkuste peale vaadanud ja andnud meile oma Püha Vaimu igapäevaseks ja ka -õiseks abiks. Eelneva kontekstis võib öelda, et Püha Vaim hoiab ülal armastust Jumala vastu. Ta tuletab usklikele meelde Jumala sõna – õigel ajal ja õiges kohas – ning aitab, et usklik seda sõna ka peab.

Püha Vaim annab usklikele ka Jumala rahu, Kristuse rahu. Meie kirjakoha 27. salm on veidi kummaline: „Rahu ma jätan teile, oma rahu ma annan teile. Mina ei anna teile nõnda, nagu maailm annab. Teie süda ärgu ehmugu ega mingu araks!”

Miks Jeesus algul jätab rahu ja siis annab rahu? See rahu jätmine on lihtsalt paasasöömaaja lõpuvormel, mida perevanemad ikka kohasel hetkel koosolijaile soovisid. Kuid rahu andmine, lisaks veel oma rahu andmine on midagi sellist, mida võiks väljendada kui Kolmainsuse elamist inimese sees. Inimlik rahu, mida ikka taotletakse, nii lepingute, leppimise kui ka puhkusega, on üürike ja kaduv. See asendub tihti ja ootamatult ehmumise ja ärevusega.

Kuid Kristuse rahu annab usalduse Jumala vastu igal eluhetkel, nii nagu armastavad inimesed on üksteisele kindlad kõigis olukordades, olgu need nii hullud kui tahes.

Paulus ütleb eeltsiteeritud „Armastuse ülemlaulus“ 1Kr 13:13 ka tuntud sõnad: „Ent nüüd jääb usk, lootus, armastus, need kolm, aga suurim neist on armastus.“ Miks need kolm jäävad? Sest Püha Vaim annab neid meile igal meie elu hetkel. Tulgem ainult Jeesuse juurde, hakakem Teda armastama, tundkem rõõmu Tema käskude pidamisest ja kolmainu Jumalast, kes meie ihus kui Püha Vaimu templis elab.

Õnnistatud nelipühi kõigile, kallid sõbrad!

Aamen.